og går langt ud over de 10 %, som tildeltes denne type foranstaltninger.

4. Enten bør Kommissionen henholde sig til samtlige bemærkninger i den erklæring, som er vedføjet nævnte protokol, eller også bør den fortsat lade forordning (EØF) nr. 458/80 være gældende som det eneste dokument med retsgyldighed. Udvalget foretrækker sidstnævnte løsning og henstiller til Kommissionen at ændre forslaget i overensstemmelse dermed.

Bruxelles, den 23. marts 1983.

François CEYRAC
Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om anden række særlige fællesskabsforanstaltninger med henblik på regionaludvikling i henhold til EFRU-forordningens artikel 13 (den kvotafrie afdeling)

Den tekst, som er udtalelsens genstand, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 15 af 19. januar 1983, side 10 – 30.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet har den 1. december 1982, i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, fakultativt besluttet at anmode om udtalelse om overnævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på sin 206. plenarforsamling afholdt i Bruxelles den 23. og 24. marts 1983.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til anmodning af 1. december 1982 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse (1),

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 23. november 1982 om at pålægge Afdelingen for regionaludvikling at udarbejde en udtalelse,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for regionaludvikling på det 52. møde den 11. marts 1983,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, Gordon Pearson,

under henvisning til forhandlingerne på den 206. plenarforsamling den 23.-24. marts 1983 (mødet den 23. marts 1983), og

ud fra følgende betragtning:

Disse forslag vedrørende anvendelsen af Regionalfondens såkaldte »kvotafrie« afdeling er en direkte fortsættelse af første række foranstaltninger, der blev vedtaget i oktober 1980, og som Udvalget allerede har haft lejlighed til at udtale sig om (2) –

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Indledende bemærkninger

1.1. Udvalget gentager endnu engang, at det giver Regionaludviklingsfondens kvotafrie afdeling sin fulde støtte.

1.2. Udvalget minder om, at det (3) har godkendt Kommissionens forslag til ændring af fondsforordningen og navnlig den kvotabestemte afdelings øgede koncentration samt stigningen i den kvotafrie afdeling. Den beklager, at Rådet ikke har været i stand til at godkende disse forslag. Det finder det også kritisabelt, at offentligheden ikke er blevet tilstrækkeligt orienteret om det holdnings-

(1) EFT nr. C 15 af 19. 1. 1983, s. 10 – 30.

(2) EFT nr. C 83 af 2. 4. 1980, s. 4.
(3) EFT nr. C 178 af 15. 7. 1982, s. 38.

skift, der er sket i Rådet. Udvalget bifalder, at Kommissionen har fremsat forslag, der dækker mere end de 5 %, som bevilges i henhold til de gældende forordninger, men beklager, at den på dette stadium kun har set sig i stand til at foreslå at der ydes 710 mio. ECU (plus et yderligere beløb bestemt til Irland og Nordirland), til den anden række kvotafrie særlige EF-regionaludviklingsforanstaltninger.

1.3. Udvalget finder, at det ikke er blevet fyldestgørende orienteret om alle de specifikke kriterier, Kommissionen har brugt for at finde frem til de områder, der kan komme i betragtning for de kvotafrie foranstaltninger. Det er rede til at gennemgå disse kriterier og at tilstille Kommissionen bemærkninger om disse kriteriers relevans.

1.4. Udvalget gentager, at det er overbevist om, at Fællesskabet burde være i stand til hurtigt og effektivt at gribe ind og have adgang til at anvende en bred vifte af foranstaltninger i tilfælde, hvor regioner står over for en pludselig nedgang i deres basisindustrier (1). Dette indebærer, at en del af den kvotafrie afdeling burde sættes til side til sådanne nødaktioner.

2. Generelle bemærkninger

Udvalget glæder sig over de foreslåede nye foranstaltninger og navnlig:

2.1. At det er hensigten at indføre større fleksibilitet og forenkling i betalingsmekanismerne.

2.2. Styrkelsen af den flerårige programmering.

2.3 De udvidede muligheder for ny investeringsstøtte.

2.4. At forbindelsen mellem Regionalfondens kvotafrie afdeling og Fællesskabets øvrige politik er blevet eksplicit og direkte.

2.5. At Kommissionen nu har reageret på Udvalgets anmodning i 1979-udtalelsen om iværksættelse af særlige foranstaltninger for at afbøde konsekvenserne af tabet af arbejdspladser i tekstilindustrien.

2.6. At to tredjedele af midlerne nu skal anvendes til udviklingen af områder, som er ramt af betydelig erhvervsmæssig tilbagegang, som f.eks. stål-, skibsværft- og tekstilindustrierne.

2.7. De fortsatte bestræbelser på at yde små og mellemstore virksomheder i de ramte områder bistand i form af informering og rådgivning og den foreslåede støtte til lokale initiativer til genoplivning af kriseramte regioner, som Udvalget tillægger stor betydning.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Udvalget konstaterer, at iværksættelsen af første række foranstaltninger blev noget forsinket, fordi det var nødvendigt at vedtage ny lovgivning i nogle medlemsstater for at efterkomme kravene i artikel 13. Selv om iværksættelsen i nogle medlemsstater stadig ikke forløber helt tilfredsstillende, burde der på nuværende tidspunkt ikke være nogen grund til forsinkelser af denne slags i forbindelse med iværksættelsen af den anden række foranstaltninger. Forbedret koordinering af Fællesskabets, medlemsstaternes og regionernes mål og midler vil uden tvivl fremme iværksættelsen.

3.2. Udvalget er af den opfattelse, at de foreslåede bestemmelser om støtte til oprettelse af nye informations- og rådgivningscentre bør anbefales, for at regionerne i maksimalt omfang kan udnytte deres egne udviklingsmuligheder, men det mener samtidig, at allerede eksisterende centre så vidt muligt bør anvendes.

3.3. Udvalget mener, at reformen af Regionalfonden også bør omfatte mekanismer til afhjælpning af særlige problemer i grænseområder, herunder også grænseområder mellem medlemsstater og tredjelande.

3.4. Udvalget er af den opfattelse, at det bør være helt klart, at den foreslåede støtte til små og mellemstore virksomheder ikke skal begrænses til den industrielle sektor, men også omfatte små og mellemstore virksomheder i servicesektoren, herunder turisme.

3.5. Udvalget understreger, at den vejledende fordeling af den samlede tildeling til programmet efter aktionstype ikke er bindende. Selv om det accepterer, at det ikke er muligt at fastlægge de definitive beløbsstørrelser, før Kommissionen har modtaget de særlige programmer fra medlemsstaterne, insisterer den dog på, at der ikke må ske betydelige fravigelser fra de foreslåede tildelinger.

4. Forslagene vedrørende visse områder, der er berørt af strukturomlægningen i tekstil- og beklædningsindustrien

4.1. Denne foranstaltning beskrives i Kommissionens begrundelse som sigtende på »de vigtigste tekstilområder i Belgien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene og Det forenede Kongerige, hvor Kommissionen indtil nu har kunnet konstatere et betydeligt tab af arbejdspladser«, men det ville være rigtigere at sige, at den vedrører de områder, hvor tekstilindustrien indtager en vigtig plads i

(1) EFT nr. C 178 af 15. 7. 1982 (jf. pkt. 5.1., s. 41).

forhold til de øvrige erhverv, og/eller de områder, som er blevet hårdest ramt af de negative følgevirkninger af Fællesskabets politik til fremme af strukturomlægninger inden for tekstilindustrien. Udvalget ser sig imidlertid ikke i stand til at fremlægge sit syn på de faktisk udvalgte områder, idet det ikke er blevet tilstrækkeligt orienteret om alle de kriterier, Kommissionen har anvendt i hele EF-området.

Bruxelles, den 23. marts 1983.

François CEYRAC
Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

5. Forslagene til ændring af forordningen om visse områder, der er berørt af strukturomlægningen i (a) skibsbygningsindustrien og (b) jern- og stålindustrien

5.1. Udvalget mener, at der er visse andre områder end dem, der er nævnt i forslaget, som burde komme i betragtning for særlige foranstaltninger.

Udtalelse om revision af Den europæiske Socialfond

Den tekst, som er udtalelsens genstand, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 308 af 25. november 1983, side 4 – 10: Forslag til: I. Rådets afgørelse 82/0000/EØF om Den europæiske Socialfonds opgaver; II. Rådets forordning (EØF) om gennemførelse af Rådets afgørelse 82/0000/EØF om Den europæiske Socialfonds opgaver; III. Rådets afgørselse 82/0000/EØF om vedtægten for Udvalget for Den europæiske Socialfond.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 11. november 1982, i medfør af artikel 126 og 127 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om den nævnte udtalelse.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på sin 206. plenarforsamling afholdt i Bruxelles den 23. og 24. marts 1983.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 126 og 127,

under henvisning til anmodning af 11. november 1982 fra Rådet for de europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse om »Revision af Den europæiske Socialfond«,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand den 28. juli 1982 og bekræftet af præsidiet om at pålægge Afdelingen for sociale anliggender at udarbejde udtalelse og beretning herom,

under henvisning til afdelingens udtalelse udarbejdet den 10. marts 1983,

under henvisning til beretning udarbejdet af ordføreren Danilo Beretta,

under henvisning til forhandlingerne den 23. marts 1983 (206. plenarforsamling, 23. og 24. marts 1983), og

ud fra følgende betragtninger:

Den stadige forværring af den internationale økonomiske situation har dramatiske konsekvenser for den sociale situation og særlig for arbejdsmarkedet;

Fællesskabets nuværende socialpolitik er utilstrækkelig på grund af dens begrænsede aktionsmuligheder og problemerne i de enkelte medlemsstater;